

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Appelafdelingen)

13. oktober 2015*

»Appel — kontraappel — personalesag — tjenestemænd — pensioner — overførsel af nationale pensionsrettigheder — forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear — akt, der ikke indeholder et klagepunkt — afvisning i første instans — artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten — retssikkerhed — berettiget forventning — ligebehandling«

I sag T-104/14 P,

angående en appel iværksat til prøvelse af Personalerettens dom (plenum) af 11. december 2013, Verile og Gjergji mod Kommissionen (F-130/11, Sml. Pers., EU:F:2013:195), med påstand om ophævelse af denne dom,

Europa-Kommissionen ved J. Currall, G. Gattinara og D. Martin, som befuldmægtigede,

appellant,

de andre parter i proceduren:

Marco Verile, Cadrezzate (Italien),

og

Anduela Gjergji, Bruxelles (Belgien),

først ved advokaterne D. de Abreu Caldas, J.-N. Louis og M. de Abreu Caldas, derefter ved advokaterne Louis og N. de Montigny,

sagsøgere i første instans,

har

RETTEN (Appelafdelingen)

sammensat af præsidenten, M. Jaeger, og dommerne H. Kanninen og D. Gratsias (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig L. Grzegorzcyk,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 6. maj 2015,

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

Dom

- 1 Ved appel indgivet i henhold til artikel 9 i bilag I til vedtægten for Den Europæiske Unions Domstol har Europa-Kommissionen nedlagt påstand om ophævelse af den af Retten for EU-Personalesager (plenum) afsagte dom af 11. december 2013, Verile og Gjergji mod Kommissionen (F-130/11, Sml. Pers., herefter »den appellerede dom«), hvorved Personaleretten annullerede Kommissionens »afgørelser« af 19. og 20. maj 2011 rettet til henholdsvis Anduela Gjergji og Marco Verile.

Sagens faktiske omstændigheder, retsforhandlingerne i første instans og den appellerede dom

Sagens faktiske omstændigheder

- 2 De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for tvisten, fremgår af den appellerede doms præmis 14-20 (for så vidt angår Marco Verile) og præmis 21-27 (for så vidt angår Anduela Gjergji).
- 3 Den 17. november 2009 anmodede Marco Verile om overførsel af de pensionsrettigheder, som han havde erhvervet i Luxembourg, inden han indtrådte i Kommissionens tjeneste, og fik den 5. maj 2010 af sidstnævntes tjenester fremsendt et første forslag om godskrivning af de pensionsgivende tjenesteår. I forslaget blev det antal pensionsgivende tjenesteår, der skulle tages hensyn til ifølge Den Europæiske Unions pensionsordning, fastsat til syv år og ni måneder, for den tidligere tjenesteperiode. I forslaget blev det desuden anført, at det beløb, der repræsenterede et overskydende kapitalbeløb, ikke kunne være genstand for en konvertering til pensionsgivende tjenesteår og derfor ville blive udbetalt til Marco Verile.
- 4 Marco Verile accepterede førnævnte forslag den 7. september 2010, men fik den 20. maj 2011 tilsendt et nyt forslag, som annullerede og erstattede det første forslag. Det i dette nye forslag nævnte antal pensionsgivende tjenesteår, der skulle tages hensyn til ifølge Den Europæiske Unions pensionsordning, var det samme som det antal, der blev fastsat i det første forslag, men det overskydende kapitalbeløb, som ville blive udbetalt til Marco Verile, var blevet reduceret. Den begrundelse, som Kommissionen fremførte som begrundelse for denne ændring, var, at det første forslag var baseret på en beregning foretaget i henhold til ordlyden af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«), vedtaget ved Kommissionens beslutning K(2004) 1588 af 28. april 2004, offentliggjort i *Administrative Oplysninger* nr. 60-2004 af 9. juni 2004 (herefter »de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004«), og at en ny beregning var nødvendig efter vedtagelsen af Kommissionens beslutning K(2011) 1278 af 3. marts 2011 vedrørende de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten om overførsel af pensionsrettigheder, offentliggjort i *Administrative Oplysninger* nr. 17-2011 af 28. marts 2011 (herefter »de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011«).
- 5 Marco Verile accepterede det nye forslag, men indgav efterfølgende en klage, hvori han anmodede ansættelsesmyndigheden om at tilbagetrække forslaget og om at foretage en overførsel af hans pensionsrettigheder på grundlag af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004. Denne klage blev forkastet ved ansættelsesmyndighedens afgørelse af 19. august 2011.
- 6 Anduela Gjergji anmodede, ligesom Marco Verile, den 1. juli 2009 om en overførsel af de pensionsrettigheder, som hun havde optjent i Belgien inden sin indtræden i tjeneste, og fik tilsendt et første forslag om godskrivning af de pensionsgivende tjenesteår. I forslaget blev det antal pensionsgivende tjenesteår, der skulle tages hensyn til ifølge Den Europæiske Unions pensionsordning, fastsat til fem år, fem måneder og to dage, og det blev desuden anført, at hun ville få udbetalt et beløb i form af det overskydende kapitalbeløb, der ville blive overført. Hun accepterede dette første forslag den 7. september 2010, men den 19. maj 2011 fik hun tilsendt et nyt forslag, som annullerede og erstattede

det første forslag. Det nye forslag nedsatte det antal pensionsgivende tjenesteår, der skulle tages hensyn til ifølge Den Europæiske Unions pensionsordning, til fire år, ti måneder og sytten dage og fastsatte ikke længere nogen udbetaling af et overskydende kapitalbeløb, der ville blive overført.

- 7 Anduela Gjergji accepterede dette nye forslag, men indgav efterfølgende en klage herover. Denne klage indeholdt ligeledes en ansøgning, i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1, om, at der blev foretaget en overførsel af de pensionsrettigheder, som hun havde optjent i Belgien, på grundlag af det første forslag. Såvel klagen som ansøgningen blev forkastet ved afgørelse af 22. august 2011.

Retsforhandlingerne i første instans og den appellerede dom

- 8 Den 2. december 2011 anlagde Marco Verile og Anduela Gjergji et søgsmål ved Personaleretten, registreret som sag F-130/11, hvorunder de nedlagde påstand om annullation af de nye forslag, som Kommissionen havde fremsendt til dem, samt af afgørelserne om afslag på de klager, som de havde indgivet over disse forslag.
- 9 Efter at have fastslået, at afgørelserne om afslag på klagerne var uden selvstændigt indhold, og at søgsmålet følgelig skulle anses for alene at være rettet mod de nye forslag (den appellerede doms præmis 32 og 33), undersøgte Personaleretten, om søgsmålet kunne antages til realitetsbehandling, hvilket Kommissionen havde bestridt, og konkluderede, at søgsmålet kunne antages til realitetsbehandling. Den appellerede doms præmis 37-55, som omhandler dette spørgsmål, er affattet således:
  - »37 Det bemærkes indledningsvis, at den i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten fastsatte ordning med overførsel af pensionsrettigheder, der muliggør en koordinering mellem de nationale pensionsordninger og Unionens pensionsordning, har til formål at lette nationalt, offentligt eller privat ansattes overgang til Unionens administration og således sikre Unionen de bedste muligheder for at ansætte kvalificeret personale, der allerede har en passende faglig erfaring (Domstolens kendelse af 9.7.2010, forenede sager C-286/09 og C-287/09, Ricci, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).
  - 38 De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans har i den sammenhæng bl.a. fastslået, at de forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, der fremsendes til en tjenestemand med henblik på dennes accept, er »afgørelser«, der har dobbelt virkning. Dels bevarer de til den berørte tjenstemands fordel og i den oprindelige retsorden værdien af de pensionsrettigheder, han har erhvervet efter en national pensionsordning, dels sikrer de med det forbehold, at bestemte yderligere betingelser opfyldes, at der tages hensyn til disse rettigheder i Unionens pensionsordning (dom afsagt af Retten i Første Instans den 18.12.2008, forenede sager T-90/07 P og T-99/07 P, Belgien mod Kommissionen og Genette, præmis 91 og den deri nævnte retspraksis).
  - 39 Personaleretten har ligeledes allerede fastslået, at et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår udgør en ensidig forvaltningsakt, der ikke kræver andre foranstaltninger fra den kompetente institutions side, og som er bebyrdende for den berørte part. I modsat fald ville det ikke som sådan være muligt at anfægte sådanne akter, eller i hvert fald ville det først være muligt at indgive en klage eller at anlægge et søgsmål vedrørende en sådan afgørelse, efter at der er vedtaget en senere afgørelse på et ikke nærmere fastsat tidspunkt og af en anden myndighed end ansættelsesmyndigheden. Denne forståelse tager hverken hensyn til tjenestemændenes ret til en effektiv domstolsbeskyttelse eller de krav om retssikkerhed, der er forbundet med de frister, der er fastsat i vedtægten (Personalerettens kendelse af 10.10.2007, sag F-17/07, Pouzol mod Revisionsretten, præmis 52 og 53).

- 40 Endelig er denne retspraksis også blevet bekræftet ved Personalerettens dom af 11. december 2012 i sagen Cocchi og Falcione mod Kommissionen (sag F-122/10, der i øjeblikket verserer som appelsag ved Den Europæiske Unions Ret under sagsnummer T-103/13 P, præmis 37-39), hvorved Personaleretten fastslog, at et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear udgør en akt, der indeholder et klagepunkt mod den berørte tjenestemand.
- 41 Sammenfattende følger det af den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 38-40, at et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear, som den kompetente tjeneste hos Kommissionen fremsender med henblik på tjenstemandens accept inden for rammerne af en administrativ procedure om overførsel af pensionsrettigheder, der består af flere faser, som beskrevet i denne doms præmis 35, udgør en ensidig forvaltningsakt, der ikke vedrører de proceduremæssige rammer, som den nævnte akt indgår i, og som er vedtaget i henhold til en bunden kompetence, der er tildelt institutionen ved lov, idet den følger direkte af den individuelle ret, som artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten udtrykkeligt tildeler tjenstemænd og ansatte fra det tidspunkt, hvor de indtræder i Unionens tjeneste.
- 42 Udøvelsen af denne bundne kompetence forpligter nemlig Kommissionen til at udarbejde et forslag om godskrivning, der er baseret på samtlige de relevante oplysninger, som den har pligt til at indhente hos de berørte nationale eller internationale myndigheder, i tæt koordinering med og i form af loyalt samarbejde mellem disse myndigheder og Kommissionens tjenester. Et sådant forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear kan derfor ikke opfattes således, at institutionens tjenester »blot ønsker« at underrette den berørte tjenestemand, mens det afventes, at den pågældende faktisk tilkendegiver sin accept samt derefter modtager den kapital, der gør det muligt at foretage godskrivningen. Et sådant forslag udgør derimod den nødvendige forpligtelse fra institutionens side i forhold til at sikre, at tjenstemandens ret til at få overført sine pensionsrettigheder, som han udøver ved at indgive en anmodning om overførsel, faktisk gennemføres korrekt. Overførslen af den ajourførte kapital til Unionens pensionsordning udgør gennemførelsen af en særskilt forpligtelse, der påhviler de nationale og internationale myndigheder, og som er nødvendig for at afslutte proceduren om overførsel af pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning.
- 43 Udøvelsen af den bundne kompetence ved anvendelsen af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten indebærer således en pligt for Kommissionen til at udvise den nødvendige omhu, for at en tjenestemand, der har anmodet om, at artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten skal finde anvendelse, får mulighed for at acceptere et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear på et kvalificeret grundlag både hvad angår de oplysninger, der er nødvendige for at beregne antallet af de pensionsgivende tjenestear, der skal godskrives i henhold til vedtægten, og hvad angår de bestemmelser, der »på datoen for anmodningen om overførsel« fastsætter fremgangsmåden ved denne beregning, som det fremgår af ordlyden af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, hvorefter den institution, hvor tjenstemanden er ansat, efter almindelige gennemførelsesbestemmelser og under hensyntagen til grundløn, alder og valutakurs på datoen for anmodningen om overførsel »fastsætter [...] antallet af de pensionsgivende tjenestear«, som institutionen godskriver.
- 44 Det fremgår af samtlige ovenstående betragtninger, at et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear udgør en akt, der indeholder et klagepunkt mod den tjenestemand, der har anmodet om overførsel af sine pensionsrettigheder.
- 45 Denne konklusion bekræftes også af de betragtninger, der er anført herunder.
- 46 For det første fremgår det nu udtrykkeligt af artikel 8 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011, der bekræfter den tidligere praksis, som kom til udtryk i de klausuler, der blev anvendt i forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear, at når en tjenestemand er blevet opfordret til at acceptere et forslag om godskrivning af pensionsgivende

tjenesteår, anses en sådan accept for »uigenkaldelig«. Den omstændighed, at tjenestemandens accept anses for uigenkaldelig, når den er afgivet, kan kun begrundes, såfremt Kommissionen over for den berørte har fremsat et forslag, hvis indhold er beregnet og fremsat med den nødvendige omhu, og som er bindende for Kommissionen, idet den er forpligtet til på dette grundlag at fortsætte overførselsproceduren, hvis den berørte tilkendegiver sin accept.

- 47 For det andet fremsættes forslaget om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår i princippet på grundlag af en beregningsmetode, der er den samme som den metode, der anvendes på det tidspunkt, hvor Unionens pensionsordning modtager hele det endelige beløb, der overføres fra de oprindelige nationale eller internationale pensionskasser.
- 48 Det, der i givet fald højst kan ændre sig mellem det tidspunkt, hvor forslaget om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår fremsættes, og det tidspunkt, hvor kapitalen endeligt overføres, er størrelsen af det beløb, der er tale om, idet størrelsen af den kapital, der kan overføres, og som ajourføres på datoen for anmodningen om overførelse, kan adskille sig fra størrelsen af kapitalen på den dato, hvor den rent faktisk overføres, hvilket f.eks. kan afhænge af udviklingen i valutakurser. Selv i dette sidstnævnte tilfælde, der i øvrigt kun kan vedrøre de kapitaloverførsler, der er angivet i en anden valuta end EUR, er den beregningsmetode, der anvendes på de to sidstnævnte værdier, den samme.
- 49 For det tredje er Kommissionens argument om, at det kun er den afgørelse om godskrivning, der er truffet, efter at den pågældende kapital er overført, som udgør et klagepunkt imod den berørte tjenestemand, klart i strid med formålet med den administrative procedure vedrørende overførelse af pensionsrettigheder. Denne procedure har netop til formål at give den berørte tjenestemand mulighed for på et fuldt oplyst grundlag, og inden et beløb svarende til samtlige den pågældende tjenestemand's bidrag endeligt bliver overført til Unionens pensionsordning, at beslutte, om det er mere fordelagtigt for ham at kumulere tidligere pensionsrettigheder med de rettigheder, som han har erhvervet som tjenestemand i Unionen, eller derimod at bevare værdien af disse rettigheder i den nationale retsorden (jf. dommen i sagen Belgien og Kommissionen mod Genette, præmis 91). Kommissionens argumentation pålægger nemlig den berørte tjenestemand først at anfægte den måde, hvorpå Kommissionens tjenester har beregnet det antal pensionsgivende tjenesteår, som den pågældende har krav på, efter at de oprindelige nationale og internationale pensionskasser endeligt har overført kapitalen til Kommissionen, hvilket i praksis indebærer, at selve den ret, som tjenestemanden er tillagt i artikel 11, stk. 2, bilag VIII til vedtægten, til at vælge at få overført sine pensionsrettigheder eller at bevare disse i den oprindelige nationale eller internationale pensionskasse, bliver indholdsløs.
- 50 Endelig og for det fjerde kan det ikke hævdes, som anført af Kommissionen, at forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår kun udgør forberedende retsakter med den begrundelse, at artikel 11, stk. 2, bilag VIII til vedtægten indebærer, at antallet af pensionsgivende tjenesteår skal beregnes »på grundlag af den overførte kapital«.
- 51 Det bemærkes i denne henseende indledningsvis, at det fremgår af ordlyden af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, at den berørte institution »fastsætter« antallet af pensionsgivende tjenesteår »efter almindelige gennemførelsesbestemmelser og under hensyntagen til grundløn, alder og valutakurs på datoen for anmodningen om overførelse«, og at den derefter i Unionens pensionsordning godskriver det således fastsatte antal pensionsgivende tjenesteår »på grundlag af den overførte kapital«.
- 52 Denne ordlyd bekræftes af ordlyden af artikel 7 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004 og artikel 7 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011. Det fremgår nemlig af begge bestemmelseres stk. 1, at antallet af pensionsgivende tjenesteår, der skal godskrives, beregnes

»på grundlag af det beløb, som kan overføres, der repræsenterer de erhvervede pensionsrettigheder [...] fraregnet det beløb, der udgøres af revurderingen af kapitalen mellem datoen for anmodningen om overførsel og datoen for den faktiske overførsel«.

- 53 Det fremgår af artikel 7, stk. 2, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004 samt af samme bestemmelse i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011, at antallet af pensionsgivende tjenesteår »derefter beregnes [...] på grundlag af det overførte beløb« ifølge den matematiske formel, der er nævnt i samme stykkes første led.
- 54 Det følger således af de nævnte bestemmelser, at forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår skal beregnes på grundlag af det beløb, der kan overføres på datoen for anmodningen, som de kompetente nationale eller internationale myndigheder har oplyst over for Kommissionens tjenester, i givet fald fraregnet det beløb, der udgøres af revurderingen af kapitalen mellem datoen for anmodningen om overførsel og datoen for den faktiske overførsel, idet denne beløbsmæssige forskel nemlig ikke skal betales af Unionens pensionsordning.
- 55 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det andet forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår udgør en akt, der indeholder et klagepunkt, og at annullationspåstanden derfor kan antages til realitetsbehandling.«
- 10 Dernæst foretog Personaleretten en samlet behandling af det første og det andet anbringende i stævningen, hvorved sagsøgerne ifølge Personaleretten (den appellerede doms præmis 72) i det væsentlige fremsatte en ulovlighedsindsigelse vedrørende artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011, for så vidt som der heri blev fastsat en anvendelse med tilbagevirkende kraft af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 på anmodninger om overførsel af pensionsrettigheder indgivet efter den 1. januar 2009, som anmodningerne fra Marco Verile og Anduela Gjergji.
- 11 Personaleretten konkluderede, at den førnævnte ulovlighedsindsigelse var begrundet (den appellerede doms præmis 108), og at de første forslag, der blev fremsendt til Marco Verile og Anduela Gjergji, ikke var behæftede med en ulovlighed og ikke kunne tilbagekaldes, eftersom de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004 fandt anvendelse på de anmodninger om overførsel af pensionsrettigheder, der var indgivet af Marco Verile og Anduela Gjergji (den appellerede doms præmis 109 og 110). Personaleretten annullerede derfor Kommissionens »afgørelser« af 19. og 20. maj 2011 rettet til henholdsvis Anduela Gjergji og Marco Verile.

Retsforhandlingerne for Retten og parternes påstande

- 12 Ved appelskrift indleveret til Rettens Justitskontor den 17. februar 2014 har Kommissionen iværksat nærværende appel. Den 5. maj 2014 indleverede Marco Verile og Anduela Gjergji et svarskrift.
- 13 Den skriftlige forhandling blev afsluttet den 8. september 2014.
- 14 Ved skrivelse af 16. september 2014 fremsatte Marco Verile og Anduela Gjergji en begrundet anmodning i henhold til Rettens procesreglement af 2. maj 1991 med henblik på at få lejlighed til at udtale sig i forbindelse med retsforhandlingernes mundtlige del.
- 15 På grundlag af den refererende dommers rapport besluttede Retten (Appelafdelingen) at indlede den mundtlige forhandling. Ved kendelse af 13. april 2015 besluttede formanden for Rettens Appelafdeling efter at have hørt parterne at forene den foreliggende sag og sag T-103/13 P, Kommissionen mod Cocchi og Falcione, og sag T-131/14 P, Teughels mod Kommissionen, med henblik på den mundtlige forhandling og dommen.

- 16 Som led i foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse som fastsat i artikel 64 og artikel 144 i procesreglementet af 2. maj 1991 opfordrede Retten Kommissionen til at besvare visse spørgsmål og fremlægge visse dokumenter. Kommissionen efterkom disse anmodninger inden for de fastsatte frister.
- 17 Parterne afgav mundtlige indlæg og besvarede spørgsmål fra Retten i retsmødet den 6. maj 2015.
- 18 Ved kendelse af 8. juni 2015 traf Retten (Appelafdelingen) bestemmelse om genåbning af den mundtlige forhandling. I forbindelse med en foranstaltning med henblik på tilrettelæggelse af den mundtlige forhandling opfordrede Retten parterne til at tage stilling til en eventuel adskillelse af denne sag fra sag T-103/13 P og sag T-131/14 P med henblik på dommen.
- 19 Efter at parterne var blevet hørt, blev denne sag afskilt fra sag T-103/13 P og sag T-131/14 P ved afgørelse af 7. juli 2015. Ved afgørelse af samme dag afsluttede Retten på ny den mundtlige forhandling.
- 20 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Den appellerede dom ophæves.
  - Det fastslås, at hver part bærer sine egne omkostninger i appelsagen.
  - Marco Verile og Anduela Gjergji tilpligtes at betale sagens omkostninger for Personaleretten.
- 21 Marco Verile og Anduela Gjergji har nedlagt følgende påstande:
- Appellen forkastes.
  - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Appellen

- 22 Til støtte for appellen har Kommissionen fremsat fire anbringender. Det første anbringende vedrører en »tilsidesættelse af begrebet akt, der indeholder et klagepunkt«, og Kommissionen foreholder nærmere bestemt Personaleretten, at denne har begået en retlig fejl derved, at den fandt, at det af Marco Verile og Anduela Gjergji anlagte søgsmål kunne antages til realitetsbehandling. Det andet anbringende er, at Personaleretten baserede den appellerede dom på et anbringende, der blev taget under påkendelse af egen drift, og som ikke havde været genstand for en kontradiktorisk drøftelse. Det tredje anbringende vedrører retlige fejl ved fortolkningen af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og af bestemmelserne vedrørende overførsel af de pensionsrettigheder, som en tjenestemand har optjent inden sin indtræden i tjenesten. Endelig vedrører det fjerde anbringende en retlig fejl, for så vidt som Personaleretten fastslog, at Marco Veriles og Anduela Gjergjis rettigheder allerede var »fuldstændigt konstituerede« på det tidspunkt, hvor de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 trådte i kraft.
- 23 Det første anbringende skal undersøges først.
- 24 Kommissionen har i det væsentlige gjort gældende, at Personaleretten som følge af en retlig fejl fastslog, at et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear, som blev fremsat af en institution til dennes tjenestemand eller ansatte i forbindelse med anvendelsen af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, udgjorde en akt, der indeholder et klagepunkt. Ifølge Kommissionen udgør et sådant forslag en foreløbig foranstaltning, hvis formål er at forberede afgørelsen om overførsel til Unionens pensionsordning af de rettigheder, som den berørte har optjent i forbindelse med et andet system. Det følger heraf, at en retsakt, som tilbagekalder et sådant forslag, heller ikke udgør en akt, der indeholder

et klagepunkt, og ikke kan være genstand for en annullationspåstand. Kommissionen har fremført flere argumenter med henblik på at tilbagevise de forskellige betragtninger, som Personaleretten har fremsat til støtte for dens opfattelse.

- 25 Marco Verile og Anduela Gjergji har bestridt denne argumentation. De har gjort gældende, at forslaget om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår er en akt, der indeholder et klagepunkt, eftersom det ligner et »tilbud« i national ret, som, fra det tidspunkt, hvor det er i overensstemmelse med gældende ret, er uigenkaldeligt. Ifølge disse er et sådant forslag »en forpligtelse, som følger af gennemførelsen af en ret, som tjenestemanden har ifølge vedtægten«.
- 26 De har tilføjet, at forslaget ændrer den pågældende tjenestemandes retlige situation, for så vidt som det er ud fra dette forslag, at der tages stilling til fastsættelsen af alle de beregningsparametre, som gør det muligt at opnå en ajourført kapital og et tilsvarende antal pensionsgivende tjenesteår. Endelig har de anført, at den pågældende tjenestemand, såfremt Kommissionens opfattelse blev accepteret, ville blive frataget adgangen til effektiv domstolsprøvelse.
- 27 Det bemærkes, at Den Europæiske Unions Domstol i henhold til vedtægtens artikel 91, stk. 1, kan afgøre enhver tvist mellem Unionen og en af de af denne vedtægt omfattede personer om lovligheden af en akt, der går imod den pågældende person.
- 28 Således som det følger af fast retspraksis, er kun retsakter, som har retligt bindende virkninger, der direkte og umiddelbart berører de pågældendes retsstilling gennem en væsentlig ændring af deres retsstilling, omfattet af begrebet akt, der indeholder et klagepunkt (jf. dom af 21.1.1987, Strogili mod Revisionsretten, 204/85, Sml., EU:C:1987:21, præmis 6 og den deri nævnte retspraksis, og af 15.6.1994, Pérez Jiménez mod Kommissionen, T-6/93, Sml. Pers., EU:T:1994:63, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis).
- 29 Det er herefter nødvendigt at undersøge, om et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, som fremsendes til en tjenestemand eller en ansat af dennes institution, efter at denne har fremsat en anmodning om overførsel i medfør af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten af de pensionsrettigheder, som han har optjent i et andet system til Unionens pensionsordning, udgør en bebyrdende akt som defineret i vedtægtens artikel 91, stk. 1.
- 30 Det må i det foreliggende tilfælde konstateres, at Personaleretten, selv om den i den appellerede doms præmis 40 bemærkede, at den allerede havde fastslået, at et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår udgjorde en akt, der indeholder et klagepunkt mod den berørte tjenestemand, ikke angav de bindende retsvirkninger, som fra fremsættelsen af forslaget berørte den pågældendes retsvirkninger.
- 31 Den eneste indikation findes i den appellerede doms præmis 42, tredje punktum, hvor Personaleretten udtaler, at et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår »udgør [...] den nødvendige forpligtelse fra institutionens side i forhold til at sikre, at tjenestemandens ret til at få overført sine pensionsrettigheder, som han udøver ved at indgive en anmodning om overførelse, faktisk gennemføres korrekt«.
- 32 Det er følgerigt, idet der ligeledes tages hensyn til Personalerettens betragtninger ovenfor i dennes doms præmis 31, nødvendigt at undersøge, om et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår frembringer retligt bindende virkninger, der direkte og umiddelbart berører adressatens retsstilling, og, i bekræftende fald, og at identificere disse retsvirkninger.
- 33 Artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten bestemmer følgende:
- »Tjenestemanden, der indtræder i Unionens tjeneste efter

- at have fratruddt en stilling i en administration eller en national eller international organisation eller efter
- at have udøvet lønnet virksomhed eller selvstændig erhvervsvirksomhed

kan mellem tidspunktet for sin fastansættelse og det tidspunkt, hvor han opnår ret til alderspension som defineret i vedtægtens artikel 77, foranledige, at der til [Unionen] indbetales en indtil den faktiske overførsel ajourført kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har erhvervet på grundlag af de ovenfor nævnte aktiviteter.

I sådanne tilfælde fastsætter den institution, hvor tjenestemanden er ansat efter almindelige gennemførelsesbestemmelser og under hensyntagen til grundløn, alder og valutakurs på datoen for anmodningen om overførsel, antallet af de pensionsgivende tjenesteår, den efter [Unionens] pensionsordning godskriver ham for den tidligere tjenestes varighed, på grundlag af den overførte kapital, fraregnet det beløb, der udgøres af revurderingen af kapitalen mellem datoen for anmodningen om overførsel og datoen for den faktiske overførsel.

Tjenestemanden kan kun benytte denne mulighed én gang pr. medlemsstat og pr. pensionsfond.«

- 34 Det skal bemærkes, at sætningsleddet »efter almindelige gennemførelsesbestemmelser«, som fremgår af denne bestemmelses andet led, åbenbart ikke skal forstås således, at fastsættelsen af det antal pensionsgivende tjenesteår, som indrømmes den berørte efter overførslen til Unionens pensionsordning af de pensionsrettigheder, som han har optjent i et andet system, foretages direkte ved de almindelige gennemførelsesbestemmelser, som hver institution skal vedtage. De almindelige gennemførelsesbestemmelser udgør, som det ligeledes fremgår af deres navn, en almengyldig retsakt, vedtaget på grundlag af artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten.
- 35 Således skal artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten forstås således, at hver institution gennem almindelige gennemførelsesbestemmelser fastsætter metoden til beregning af det antal pensionsgivende tjenesteår, der skal tages hensyn til i Unionens pensionsordning efter overførslen af en kapital, der repræsenterer de rettigheder, der er optjent af en tjenestemand i en anden pensionsordning. Denne metode skal være baseret på de parametre, der er anført i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, dvs. hver tjenestemands grundløn, hans alder og valutakursen på datoen for anmodningen om overførsel.
- 36 Det antal pensionsgivende tjenesteår, der konkret skal tages hensyn til for hver tjenestemand, hvis pensionsrettigheder, der er optjent i en anden ordning, er genstand for en overførsel, i form af en kapital, til Unionens pensionsordning, fastsættes ved en individuel retsakt, som anvender den metode, der er fastsat i de almindelige gennemførelsesbestemmelser på denne tjenestemands særlige situation.
- 37 Det bemærkes ligeledes, således som Retten fastslog i sin kendelse af 14. december 1993, Calvo Alonso-Cortés mod Kommissionen (T-29/93, Sml., EU:T:1993:115, præmis 46), at det følger af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, at en EU-institution ikke selv kan foretage overførslen af de pensionsrettigheder, tjenestemanden har erhvervet i sit land, og at den først kan tilkende ret til samt fastsætte antallet af pensionsgivende tjenesteår, der skal medregnes efter dens egen ordning for den tidligere tjenesteperiode, når vedkommende medlemsstat har fastlagt betingelserne for overførslen.
- 38 Som Personaleretten selv har anerkendt i den appellerede doms præmis 42, er overførslen af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, der er optjent i en anden ordning, »nødvendig for at afslutte proceduren om overførelse af pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning«.

- 39 Dels fremgår det af disse betragtninger, at den institution, som den berørte henhører under, først kan indrømme ham de pensionsgivende tjenesteår, der skal tages hensyn til i Unionens pensionsordning, når overførslen af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har optjent i en anden ordning, er foretaget.
- 40 Dels følger det heraf, at sådanne pensionsgivende tjenesteår kun kan indrømmes den berørte, hvis og i det omfang det følger af anvendelsen af den beregningsmetode, der er fastsat i de almindelige gennemførelsesbestemmelser, som den pågældende institution har vedtaget, at de rent faktisk svarer til den kapital, der er overført til Unionens pensionsordning, fraregnet det beløb, der udgøres af revurderingen af denne kapital mellem datoen for anmodningen om overførsel og datoen for den faktiske overførsel, jf. artikel 11, stk. 2, sidste afsnit, i bilag VIII til vedtægten.
- 41 Med andre ord kan der ikke indrømmes den berørte nogen godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, hvis den ikke svarer til en kapital, der rent faktisk overføres til Unionens pensionsordning.
- 42 Navnlig følger det ligeledes af de førnævnte betragtninger, at når en institution i Unionen i medfør af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og de almindelige bestemmelser vedtaget med henblik på gennemførelsen heraf, konkret fastsætter det antal pensionsgivende tjenesteår, der skal indrømmes den pågældende i Unionens pensionsordning efter overførslen af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har optjent i en anden ordning, udøver den en bundet kompetence og råder derfor ikke over noget skøn.
- 43 Dernæst skal der foretages en gennemgang af den procedure, som skal følges i tilfælde af en anmodning om overførsel til Unionens pensionsordning af pensionsrettigheder optjent i en anden ordning, således som denne procedure følger såvel af de gældende bestemmelser som af den forklaring, som Kommissionen har givet hvad angår dens egen praksis.
- 44 Det konstateres, at fremsendelsen af et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår ikke er udtrykkeligt fastsat i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten. Denne bestemmelse omhandler blot en anmodning fra den berørte, som fører til indbetaling til Unionen af den kapital, som repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har optjent i forbindelse med hans tidligere aktiviteter, og efter denne indbetaling til fastsættelsen, ifølge de nærmere bestemmelser, der er indeholdt i samme bestemmelse, af det antal pensionsgivende tjenesteår, der for den berørtes vedkommende er taget hensyn til i Unionens pensionsordning.
- 45 For så vidt som den appellerede doms præmis 42 og 43 skal forstås således, at artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten giver Kommissionen »kompetence« til at fremsende et forslag til godskrivning af pensionsgivende tjenesteår til den tjenestemand, som har indgivet en anmodning om overførsel af de pensionsrettigheder, som han har optjent i en anden ordning, bør det bemærkes, at det ikke fremgår hverken af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten eller af en anden bestemmelse eller noget princip, at den institution, hvortil den berørte har indgivet sin anmodning om overførsel af sine pensionsrettigheder, er forpligtet til at give denne et forslag, som angiver det resultat i supplerende pensionsgivende tjenesteår, som en eventuel overførsel vil medføre.
- 46 I øvrigt følger en forpligtelse til at fremsende et forslag med henblik på overførslen af tidligere optjente pensionsrettigheder hverken af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004 eller af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011. Ingen af disse to tekster, som findes i sagens akter, fremsendt til Retten i overensstemmelse med artikel 137, stk. 2, i procesreglementet af 2. maj 1991, fastsætter fremsendelse af en forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår til den tjenestemand eller ansatte, som har anmodet om overførsel af hans tidlige optjente pensionsrettigheder.

- 47 Det synes således som om, at den praksis, som består i at sende den berørte et sådant forslag, er blevet vedtaget frivilligt af Kommissionen og i givet fald af de øvrige EU-institutioner. Denne praksis har åbenbart til formål at fremsende de oplysninger til en tjenestemand eller en ansat, som har udtrykt interesse for en eventuel overførsel til Unionens pensionsordning af hans pensionsrettigheder i en anden ordning, optjent i forbindelse med hans aktiviteter forud for hans indtræden i tjenesten, som er nødvendige for, at han er stand til på et velinformeret grundlag at træffe afgørelse om, hvorvidt han skal foretage denne overførsel eller ej.
- 48 I denne henseende fremgår det af Kommissionens forklaring, sammenfattet i den appellerede doms præmis 35 og gentaget i dens processkrifter til Retten, at proceduren til overførsel af pensionsrettigheder til Unionens ordning i praksis omfatter fem etaper: For det første indgiver den berørte en anmodning herom; for det andet indhenter den kompetente tjeneste hos Kommissionen fra den pågældende eksterne pensionskasse en meddelelse om størrelsen af den kapital, der kan overføres, og fremsender på grundlag af denne oplysning den berørte et forslag; for det tredje afslår eller accepterer den berørte forslaget om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår; for det fjerde anmoder Kommissionen i tilfælde af, at forslaget accepteres, om en overførsel af den pågældende kapital til Unionen og opnår en sådan overførsel; endelig træffer Kommissionen for det femte en afgørelse om fastsættelse af den berørtes rettigheder. Ifølge Kommissionen er det kun denne sidstnævnte afgørelse, som udgør en bebyrdende akt.
- 49 Det følger heraf, at Kommissionen i praksis til de tre etaper i overførselsproceduren, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten (den berørtes anmodning; overførsel af kapitalen; fastsættelse af det antal pensionsgivende tjenesteår, der medregnes) har tilføjet to andre etaper (forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår; den berørtes accept, som således indeholder hans samtykke til overførslen). Kommissionen giver således den berørte mulighed for, i form af et »forslag«, at opnå en så præcis oplysning som muligt hvad angår rækkevidden af de rettigheder, som han vil blive tillagt i tilfælde af en overførsel til Unionens pensionsordning af de rettigheder, som han har optjent i et andet system. Kommissionen gør det ligeledes muligt for ham efter at have opnået denne oplysning at afslutte den procedure, som blev iværksat ved hans oprindelige anmodning, uden nogen konsekvenser for ham. Det er nemlig kun, såfremt han efter modtagelsen af forslaget bekræfter sit ønske om at foretage overførsel af de pensionsrettigheder, som er optjent i en anden ordning, at denne overførsel foretages.
- 50 Det konstateres, at den berørtes retlige situation ikke har ændret sig efter fremsendelsen af et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår. Som allerede anført ovenfor i præmis 39-41 vil den berørte nemlig ikke kunne indrømmes en godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, så længe den kapital, som repræsenterer de pensionsrettigheder, der er optjent i en anden ordning, ikke er blevet overført til Unionens pensionsordning. På tidspunktet for fremsendelsen af forslaget til den berørte er denne overførsel imidlertid endnu ikke blevet foretaget. Det er først, efter at den berørte efter at have modtaget forslaget har givet sit samtykke til en fortsættelse af overførselsproceduren, at Kommissionen anmoder om overførsel til Unionens pensionsordning af den kapital, som repræsenterer de pensionsrettigheder, som den berørte har optjent i den pågældende eksterne pensionskasse.
- 51 Kvalificeres Kommissionens forslag som en »forpligtelse«, således som Personaleretten har gjort i den appellerede doms præmis 42, vil dette ikke kunne føre til en anden konklusion. Ifølge Personaleretten udgør et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår »den nødvendige forpligtelse fra institutionens side i forhold til at sikre, at tjenstemandens ret til at få overført sine pensionsrettigheder, som han udøver ved at indgive en anmodning om overførelse, faktisk gennemføres korrekt«.
- 52 Som Kommissionen imidlertid med rette har gjort gældende, følger forpligtelsen for den pågældende institution til at sikre en korrekt overførsel af den ret til overførsel af pensionsrettigheder, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, direkte af sidstnævnte bestemmelses ordlyd. Selv om det antages, at forslaget om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår skal fortolkes som en

»forpligtelse« i den af Personaleretten anførte forstand, forpligter den pågældende institution sig blot til at anvende artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og de almindelige gennemførelsesbestemmelser korrekt på den berørtes situation. Denne forpligtelse for den pågældende institution følger imidlertid direkte af de pågældende bestemmelser selv uden en udtrykkelig forpligtelse. Dermed følger der af en sådan forpligtelse hverken en ny forpligtelse, som påhviler den pågældende institution, eller, som en konsekvens heraf, en ændring af den berørtes retlige situation.

- 53 Det kan heller ikke anerkendes, at et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår ændrer den berørtes retlige situation derved, at det for sidstnævnte medfører en ret til i Unionens pensionsordning at få medregnet det antal pensionsgivende tjenesteår, der er angivet i dette forslag, hvis han giver sit samtykke til overførslen til denne ordning af de pensionsrettigheder, som han har optjent i en anden ordning. En sådan ret indebærer en tilsvarende forpligtelse for den institution, der er ophavsmand til forslaget, til, når overførslen er foretaget, automatisk at indrømme den berørte det antal pensionsgivende tjenesteår, der er angivet i forslaget.
- 54 En sådan kvalifikation af forslaget om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår og de retsvirkninger, som følger heraf, er i øvrigt ikke forenelig med ordlyden af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten.
- 55 I denne bestemmelse henvises først til, at en tjenestemand, der befinder sig i en af de heri nævnte situationer, »kan« »foranledige, at der til [Unionen] indbetales [...] en kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har erhvervet« på grundlag af de ovenfor nævnte aktiviteter. I bestemmelsen anføres dernæst, at »[i] sådanne tilfælde fastsætter den institution, hvor tjenestemanden er ansat [...] antallet af de pensionsgivende tjenesteår, den efter [Unionens] pensionsordning godskriver ham for den tidligere tjenestes varighed, på grundlag af den overførte kapital«.
- 56 Det følger heraf, at den faktiske fastsættelse af antallet af pensionsgivende tjenesteår, der indrømmes den tjenestemand, som har anmodet om overførslen til Unionens pensionsordning af de pensionsrettigheder, der er optjent tidligere i en anden ordning, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, nødvendigvis sker efter den konkrete gennemførelse af overførslen »på grundlag af den overførte kapital«. Det vil herefter ikke kunne antages, at et forslag om fastsættelse af de pensionsgivende tjenesteår, som efter selve dets karakter fremsendes inden denne overførsel, kan foretage en sådan fastsættelse.
- 57 Den i præmis 37 nævnte retspraksis og de i præmis 38-42 nævnte betragtninger bekræfter denne konklusion.
- 58 Det antal pensionsgivende tjenesteår, der kan anerkendes, følger nemlig af anvendelsen af den metode til konvertering af den kapital, der repræsenterer de tidligere rettigheder, til pensionsgivende tjenesteår, som er fastsat i de almindelige gennemførelsesbestemmelser, der er vedtaget af den pågældende institution i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten.
- 59 Hvis det blev antaget, at Kommissionen er forpligtet til under alle omstændigheder at indrømme en tjenestemand det antal pensionsgivende tjenesteår, der er anført i forslaget, ville dette i visse tilfælde kunne medføre anerkendelse af et antal pensionsgivende tjenesteår, der er forskelligt fra det antal, der følger af en korrekt anvendelse af den metode, der er fastsat i de relevante almindelige gennemførelsesbestemmelser. De grunde, der forklarer forskellen mellem det antal pensionsgivende tjenesteår, der er angivet i forslaget, og det antal, der følger af anvendelsen af førnævnte metode, uanset om de vedrører en forskel mellem på den ene side værdien af den kapital, der repræsenterer de rettigheder, som den berørte har optjent i den anden pensionsordning, således som fremsendt til Kommissionen af de ansvarlige for denne ordning og således som medtaget ved forberedelsen af forslaget, og på den anden side værdien (med fradrag af en eventuel revurdering mellem datoen for anmodningen om og datoen for den effektive overførsel) af den rent faktisk overførte kapital eller en forkert anvendelse af metoden til beregning af de pensionsgivende tjenesteår i forbindelse med forberedelsen af forslaget, er uden betydning. Det afgørende er, at Kommissionen i overensstemmelse

med artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og de i præmis 38-42 nævnte betragtninger ikke kan indrømme den berørte et antal pensionsgivende tjenesteår, der er forskelligt fra det antal, som, i medfør af den konverteringsmetode, der er fastsat i de almindelige gennemførelsesbestemmelser, svarer til den kapital, der rent faktisk overføres til Unionens pensionsordning.

- 60 Personalerettens betragtninger, som er anført i den appellerede doms præmis 47, 48 og 50-54, kan ikke føre til en anden konklusion. Personaleretten tager nærmere bestemt udgangspunkt i den præmis, at værdien af den kapital, der tages hensyn til ved forberedelsen af forslaget, vil være den samme som den værdi, der skal tages hensyn til, når overførslen er foretaget, for så vidt som der, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, andet afsnit, sidste punktum, i bilag VIII til vedtægten, ikke tages hensyn til »det beløb, der udgøres af revurderingen af kapitalen mellem datoen for anmodningen om overførsel og datoen for den faktiske overførsel« ved fastsættelsen af det antal pensionsgivende tjenesteår, der skal indrømmes den berørte i Unionens pensionsordning.
- 61 Selv uafhængigt af den omstændighed, at Personaleretten ikke har taget hensyn til muligheden for fejl begået enten af de ansvarlige for den pensionsordning, som den berørte tidligere var tilsluttet, eller af Kommissionen selv, som vil kunne berøre indholdet af det til den berørte fremsendte forslag, bemærkes blot, at de omhandlede betragtninger, når alt kommer til alt, ikke ændrer den omstændighed, at fastsættelsen af de pensionsgivende tjenesteår, der indrømmes den berørte for de pensionsrettigheder, der er optjent i en anden ordning, i overensstemmelse med ordlyden af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten kun kan finde sted, når der er foretaget en overførsel til Unionens pensionsordning af den kapital, der repræsenterer disse rettigheder.
- 62 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, som de forslag, der er genstand for det af Marco Verile og Anduela Gjergji anlagte søgsmål for Personaleretten, ikke frembringer retligt bindende virkninger, der direkte og umiddelbart berører adressatens retsstilling gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling. Følgelig udgør det ikke en bebyrdende retsakt som omhandlet i vedtægtens artikel 91, stk. 1.
- 63 Denne konklusion kan ikke påvirkes af de øvrige betragtninger i den appellerede dom.
- 64 For det første har Personaleretten i den appellerede doms præmis 38 støttet sig til den omstændighed, at Retten i sin dom af 18. december 2008, Belgien og Kommissionen mod Genette (T-90/07 P og T-99/07 P, Sml., EU:T:2008:605, præmis 91), kvalificerede to forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, der var blevet fremsendt af Kommissionen til den i sagen omhandlede tjenestemand, som »afgørelser«.
- 65 Det bemærkes imidlertid, at Retten hverken i dom Belgien og Kommissionen mod Genette, nævnt ovenfor i præmis 64 (EU:T:2008:605), eller i en anden dom analyserede spørgsmålet om, hvorvidt et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår havde karakter af en bebyrdende retsakt som omhandlet i vedtægtens artikel 91, stk. 1, og at den ikke tog stilling til spørgsmålet, om et sådant forslag i forhold til dets adressat frembragte bindende retsvirkninger, og, i givet fald, præciserede, hvilke retsvirkninger der var tale om.
- 66 Endvidere bemærkes, at den pågældende tjenestemand i modsætning til, hvad der er tilfældet i den foreliggende sag, i den sag, der gav anledning til dom Belgien og Kommissionen mod Genette, nævnt ovenfor i præmis 64 (EU:T:2008:605), havde accepteret de forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, som var blevet fremsendt til ham, og de pensionsrettigheder, som han havde optjent inden hans indtræden i Kommissionens tjeneste i den belgiske pensionsordning, havde allerede været genstand for en overførsel til Unionens pensionsordning inden hans sagsanlæg (dom Belgien og Kommissionen mod Genette, nævnt ovenfor i præmis 64, EU:T:2008:605, præmis 12).

- 67 Hans søgsmål vedrørte i øvrigt ikke lovligheden af den afgørelse om anerkendelse af godskrivning af pensionsgivende tjenesteår i Unionens pensionsordning, der blev vedtaget efter denne overførsel. Ved de retsakter fra Kommissionen, der var genstand for søgsmålet i denne sag, var der meddelt afslag på en ansøgning fra den berørte, indgivet efter, at overførslen var blevet foretaget, hvorved han ansøgte om tilladelse til at tilbagetrække sin tidlige ansøgning om overførsel af hans pensionsrettigheder, indgivet ifølge en belgisk lov, som efterfølgende var blevet ophævet, og om at indgive en ny ansøgning med henblik på at udnytte en ny belgisk lov, som han mente var mere gunstig for ham (dom Belgien og Kommissionen mod Genette, nævnt ovenfor i præmis 64, EU:T:2008:605, præmis 12 og 92).
- 68 Retten fandt, at den ansøgning, der var blevet afslået ved de anfægtede retsakter, var støttet på en anfægtelse af, at de kompetente belgiske myndigheder havde anvendt den relevante belgiske lovgivning. Eftersom Kommissionen ikke havde kompetence til at tage stilling til en sådan anfægtelse konkluderede Retten, at de i denne sag anfægtede retsakter ikke indeholdt et klagepunkt imod den berørte og afviste sagen, efter ophævelse af Personalerettens dom (dom Belgien og Kommissionen mod Genette, nævnt ovenfor i præmis 64, EU:T:2008:605, præmis 79 og 93-108).
- 69 Det fremgår heraf, at dom Belgien og Kommissionen mod Genette, nævnt ovenfor i præmis 64 (EU:T:2008:605), vedrørte et bestemt spørgsmål, som fremkom efter overførslen til Unionens pensionsordning af de pensionsrettigheder, som den berørte havde optjent i Belgien. På tidspunktet for anlæggelsen af søgsmålet i denne sag var denne overførsel nemlig rent faktisk blevet gennemført, og hverken overførselens lovlighed eller spørgsmålet, om de retsakter, som blev vedtaget med henblik på foretagelsen af overførslen, havde karakter af en akt, der indeholder et klagepunkt, blev anfægtet i denne sag.
- 70 Det følger heraf, at der ikke kan udledes nogen nyttige oplysninger vedrørende de spørgsmål, der er rejst i den foreliggende sag, af dom Belgien og Kommissionen mod Genette, nævnt ovenfor i præmis 64 (EU:T:2008:605).
- 71 For det andet har Personaleretten for at begrunde sin konklusion om, at et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår udgjorde en akt, der indeholder et klagepunkt, henvist til tjenestemænds ret til en effektiv domstolsbeskyttelse, til de krav om retssikkerhed, der »er forbundet med de frister, der er fastsat i vedtægten« (den appellerede doms præmis 39), til »formålet med den administrative procedure vedrørende overførsel af pensionsrettigheder« samt til »selve den ret, som tjenestemanden er tillagt i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, til at vælge at få overført sine pensionsrettigheder eller at bevare disse i den oprindelige nationale eller internationale pensionskasse«, som ville blive »indholdsløs«, hvis den pågældende tjenestemand først kunne anfægte »den måde, hvorpå Kommissionens tjenester har beregnet det antal pensionsgivende tjenesteår, som den pågældende har krav på«, efter at overførslen af hans tidligere optjente pensionsrettigheder havde fundet sted (den appellerede doms præmis 49).
- 72 Hvad for det første angår retten til en effektiv domstolsbeskyttelse bemærkes, at enhver, hvis rettigheder og friheder som sikret af EU-retten er blevet krænket, i henhold til artikel 47, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal have adgang til effektive retsmidler for en domstol under overholdelse af de betingelser, der er fastsat i denne artikels stk. 2 og 3.
- 73 For så vidt som et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår således som anført ovenfor ikke frembringer retligt bindende virkninger, der direkte og umiddelbart berører adressatens retsstilling gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling, tilsidesætter det ikke dennes rettigheder, således at der ikke kan være tale om en tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse hvad angår en sådan akt.
- 74 Under alle omstændigheder er det den afgørelse, som vedtages, når overførslen af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som den berørte har optjent inden sin indtræden i tjenesten, har fundet sted, som vil kunne tilsidesætte dennes rettigheder. Denne afgørelse udgør en akt, der

indeholder et klagepunkt, og kan være genstand for et annulationsøgsmål i overensstemmelse med vedtægtens artikel 91, stk. 1, således at den berørtes ret til en effektiv domstolsbeskyttelse fuldt ud overholdes.

- 75 For det andet konstateres, at Personaleretten ikke har redegjort for, hvorledes de »krav om retssikkerhed, der er forbundet med de frister, der er fastsat i vedtægten«, vil blive tilsidesat, hvis det anerkendes, at et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår ikke er en akt, der indeholder et klagepunkt imod dets adressat.
- 76 Hvad for det tredje angår formålet med den »administrative procedure vedrørende overførsel af pensionsrettigheder« og »indholdet« af den ret, som enhver tjenestemand er tillagt i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten som anført i den appellerede doms præmis 49, bemærkes indledningsvis, at Retten i præmis 91 i dom Belgien og Kommissionen mod Genette, nævnt ovenfor i præmis 64 (EU:T:2008:605), nævnt i samme præmis i den appellerede dom, indskrænkede sig til i det væsentlige at konstatere, at en ansøgning om overførsel af pensionsrettigheder i medfør af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten gav anledning til vedtagelsen af afgørelserne såvel fra forvaltningsorganerne for den pensionsordning, som den berørte var tilsluttet inden hans indtræden i tjenesten, som fra den EU-institution, hvor han var ansat. De konsekvenser, som Personaleretten angiveligt har udledt af præmis 91 i dom Belgien og Kommissionen mod Genette, nævnt ovenfor i præmis 64 (EU:T:2008:605), følger på ingen måde af denne dom.
- 77 Endelig er det korrekt, at den i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten fastsatte ordning med overførsel af pensionsrettigheder, der muliggør en koordinering mellem de nationale pensionsordninger og Unionens pensionsordning, ifølge den i den appellerede doms præmis 37 nævnte retspraksis har til formål at lette nationalt, offentligt eller privat ansattes overgang til Unionens administration og således sikre Unionen de bedste muligheder for at ansætte kvalificeret personale, der allerede har en passende faglig erfaring (jf. kendelse af 9.7.2010, Ricci og Pisaneschi, C-286/09 og C-287/09, EU:C:2010:420, præmis 28 og den deri nævnte retspraksis).
- 78 Denne bestemmelse tilsigter således at opnå, at de rettigheder, Unionens tjenestemænd har erhvervet i en medlemsstat – selv om de eventuelt er begrænsede eller endog betingede, fremtidige eller utilstrækkelige til straks at opnå en pension – kan bevares til den berørte tjenstemands fordel og tages i betragtning af den pensionsordning, som han er tilsluttet ved slutningen af sin erhvervsaktive periode, i dette tilfælde Unionens pensionsordning. Det følger heraf, at den »mulighed«, der nævnes i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, har til formål at skabe en ret for Unionens tjenestemænd, hvis udøvelse kun afhænger af deres eget valg (dom af 20.10.1981, Kommissionen mod Belgien, 137/80, Sml., EU:C:1981:237, præmis 12 og 13, og dom Belgien og Kommissionen mod Genette, nævnt ovenfor i præmis 64, EU:T:2008:605, præmis 89 og 90).
- 79 Imidlertid fremgår det ikke af denne retspraksis, at artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten ligeledes kræver, at den forsikrede sikres mulighed for, inden han træffer afgørelse om, hvorvidt han vil udøve sin ret til at overføre de pensionsrettigheder, som han har optjent i en anden ordning, til Unionens pensionsordning, endeligt at kende det antal pensionsgivende tjenesteår, som han vil få tildelt efter en sådan overførsel. Denne bestemmelse kræver heller ikke, at en eventuel uoverensstemmelse mellem den berørte og hans institution vedrørende fortolkningen og anvendelsen af de relevante bestemmelser afgøres af Unionens retsinstanser, allerede inden den berørte træffer afgørelse om, hvorvidt han ønsker at overføre de pensionsrettigheder, som han har optjent i en anden ordning, til Unionens pensionsordning.
- 80 Ganske vist ville muligheden for, at Unionens retsinstanser tog stilling til de forventede retsvirkninger af en hypotetisk overførsel til Unionens pensionsordning af de rettigheder, der er optjent i en anden ordning af en tjenestemand, som endnu ikke har givet sit samtykke til en sådan overførsel, kunne have en vis interesse for den pågældende tjenestemand.

- 81 Imidlertid bemærkes, at artikel 270 TEUF ikke giver Unionens retsinstanser kompetence til at afgive vejledende udtalelser, men udelukkende kompetence til at afgøre alle tvister mellem Unionen og dens tjenestemænd med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i vedtægten.
- 82 Det fastsættes imidlertid netop i vedtægtens artikel 91, stk.1, at et annullationssøgsmål som det, der i det foreliggende tilfælde er anlagt af Marco Verile og Anduela Gjergji, kun kan vedrøre en akt, der indeholder et klagepunkt. Hvis den akt, der er omfattet af søgsmålet, ikke indeholder et klagepunkt imod sagsøgeren, skal søgsmålet afvises. Sagsøgerens eventuelle interesse i en realitetsafgørelse af det spørgsmål, der rejses ved søgsmålet, er irrelevant.
- 83 I øvrigt bemærkes, at det er umuligt for den berørte at kende alle de relevante parametre på det tidspunkt, hvor han vælger, om han vil udøve sin ret til at overføre de pensionsrettigheder, som han har optjent i en anden ordning, til Unionens pensionsordning. Han kan nemlig ikke med sikkerhed kende den fremtidige udvikling hverken af Unionens pensionsordning eller af den pensionsordning, som han tidligere var tilsluttet. Han skal nødvendigvis foretage sit valg ved delvist at basere sig på hypoteser og prognoser, som meget vel helt eller delvist kan vise sig at være ufuldstændige, foreløbige eller unøjagtige.
- 84 For det tredje kan det argument, som Personaleretten udleder af artikel 8, stk. 5, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 (den appellerede doms præmis 46) ikke føre til en anden konklusion.
- 85 Denne bestemmelse bestemmer følgende:
- »En underskrevet afgørelse, som træffes af en ansat, om, at der skal foretages overførsel til Unionen [...] af den kapital, der repræsenterer hans pensionsrettigheder, er ved sin karakter uigenkaldelig.«
- 86 Det konstateres, at denne bestemmelse ikke henviser til det forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, som fremsendes af den pågældende institution til den tjenestemand, som er interesseret i en eventuel overførsel af de pensionsrettigheder, som han har optjent i en anden ordning, til Unionens pensionsordning. Som allerede bemærket ovenfor i præmis 46 er fremsendelsen af et sådant forslag nemlig ikke fastsat i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011.
- 87 Artikel 8, stk. 5, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 henviser til den berørtes »afgørelse« om, at der skal foretages overførsel til Unionen [...] af den kapital, der repræsenterer hans pensionsrettigheder«. Med andre ord omhandler artiklen den berørtes endelige samtykke til overførslen til Unionens pensionsordning af de pensionsrettigheder, som han har optjent i en anden ordning.
- 88 Det er som følge af den praktik, som Kommissionen selv har fastlagt, at denne endelige anmodning har form af et samtykke fra den berørte til overførsel af hans tidligere optjente rettigheder, afgivet som svar på det forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, som han har fået fremsendt som svar på hans oprindelige anmodning. De gældende lovtekster forpligter ikke Kommissionen til at vedtage denne praksis, som giver den berørte mulighed for efter modtagelsen af forslaget om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår at standse de tiltag, som blev iværksat efter hans oprindelige anmodning om overførsel af sine pensionsrettigheder.
- 89 Det præciseres desuden, at den berørtes samtykke skal forstås således, at det vedrører fortsættelsen af overførselsproceduren og ikke indholdet af forslaget. Med andre ord udtrykker han blot ved at give sit samtykke efter fremsendelsen af forslaget, således som Kommissionen anmoder ham om, sit ønske om at fortsætte overførslen af hans tidligere optjente pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning. Det fremgår af samtlige ovenstående betragtninger, at det ekstra antal pensionsgivende tjenesteår, som denne overførsel vil afstedkomme til fordel for den berørte, først vil blive afgjort, når overførslen rent faktisk er gennemført, og at den berørte i givet fald vil kunne anfægte den afgørelse, der er vedtaget i denne henseende, ved de kompetente administrative og retslige instanser.

- 90 I øvrigt bemærkes, at artikel 8, stk. 5, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 kun udtrykkeligt fastsætter, hvad der under alle omstændigheder følger af ordlyden af artikel 11 i bilag VIII til vedtægten. Hvis en tjenestemand eller en ansat i medfør af denne bestemmelses stk. 2 til Unionen indbetaler den kapital, som repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har optjent tidligere i en anden pensionsordning, er denne handling, som indebærer et tab af hans rettigheder i denne anden ordning til gengæld for en forøgelse af de pensionsgivende tjenesteår, der tages hensyn til i Unionens pensionsordning, nemlig principielt uigenkaldelig. En ny overførsel af pensionsrettighederne fra Unionens pensionsordning til en anden ordning kan kun finde sted i de tilfælde, der er anført i samme artikels stk. 1, der alle forudsætter, at den berørte fratræder.
- 91 Det fremgår således af ovenstående betragtninger, at bestemmelsen i artikel 8, stk. 5, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 er irrelevant for det centrale spørgsmål i denne sag, nemlig om et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår har karakter af en akt, der indeholder et klagepunkt, eller om dette ikke er tilfældet.
- 92 De af Marco Verile og Anduela Gjergji fremførte argumenter kan heller ikke føre til en anden konklusion.
- 93 For det første må argumentet om, at forslaget ligner et »tilbud« i national ret (jf. præmis 25 ovenfor) forkastes.
- 94 Ifølge retspraksis er den retlige binding mellem tjenestemændene og administrationen af vedtægtsmæssig og ikke kontraktmæssig art (dom af 19.3.1975, Gillet mod Kommissionen, 28/74, Sml., EU:C:1975:46, præmis 4, og af 22.12.2008, Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, C-443/07 P, Sml., EU:C:2008:767, præmis 60). Det kan af denne retspraksis udledes, at de retlige forhold, som direkte reguleres af bestemmelserne i vedtægten, som i det foreliggende tilfælde bestemmelserne vedrørende Unionens pensionsordning, ikke er af kontraktmæssig art. Følgelig er begreber, som henhører under medlemsstaternes privatret, der finder anvendelse på kontrakter, som begrebet et »tilbud«, irrelevante med henblik på anvendelsen af artikel 11 i bilag VIII til vedtægten.
- 95 For det andet må argumentet om, at fremsendelsen af et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår udgør »gennemførelsen af en ret, som tjenestemanden har ifølge vedtægten«, ligeledes forkastes.
- 96 Det blev nemlig allerede ovenfor i præmis 44-46 bemærket, at det ikke i nogen bestemmelse i vedtægten, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004 eller i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 fastsættes, at der skal fremsendes et sådant forslag.
- 97 For det tredje har Marco Verile og Anduela Gjergji gjort gældende, at forslaget om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår ændrer den berørtes retlige situation, for så vidt som »[det er ud fra denne] afgørelse, at der tages stilling til fastsættelsen af, hvilke almindelige gennemførelsesbestemmelser der finder anvendelse, og følgelig til fastsættelsen af alle de beregningsparametre, som gør det muligt at opnå en ajourført kapital og et tilsvarende antal pensionsgivende tjenesteår«.
- 98 Hertil er det tilstrækkeligt at bemærke, at dette argument er baseret på en forkert forudsætning. Som Marco Verile og Anduela Gjergji selv har bemærket, finder de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 i henhold til disses artikel 9, nemlig anvendelse på de anmodninger om overførsel af pensionsrettigheder, der er registreret af Kommissionen efter den 1. januar 2009.

- 99 Det er derfor datoen for registreringen af anmodningen om overførsel af pensionsrettigheder og ikke datoen for fremsendelsen af et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear, som skal lægges til grund ved afgørelsen af, om de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004 eller de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 finder anvendelse.
- 100 For det fjerde og sluttelig kan Marco Veriles og Anduela Gjergjis argument om, at Kommissionen realitetsbehandler klager over forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear, uden at gøre gældende, at de vedrører en akt, der ikke indeholder et klagepunkt, ikke tiltrædes.
- 101 I denne henseende er det tilstrækkeligt at bemærke, at betingelserne for at antage en sag til realitetsbehandling udgør ufravigelige procesforudsætninger, og at Unionens retsinstanser i givet fald skal undersøge disse af egen drift og i denne forbindelse afvise søgsmålet, hvis den retsakt, der er genstand for søgsmålet, ikke er en akt, der indeholder et klagepunkt (jf. i denne retning dom af 6.12.1990, B. mod Kommissionen, T-130/89, Sml., EU:T:1990:78, præmis 13 og 14 og den deri nævnte retspraksis). Den omstændighed, at Kommissionen af personalepolitiske grunde realitetsbehandler en klage i stedet for at afvise denne, kan ikke føre til en anden konklusion (jf. i denne retning dom B. mod Kommissionen, EU:T:1990:78, præmis 16 og den deri nævnte retspraksis).
- 102 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at Personaleretten begik en retlig fejl ved at fastslå, at de nye forslag, som blev fremsendt af Kommissionen til Marco Verile og Anduela Gjergji, udgjorde akter, der indeholdt et klagepunkt, og kunne være genstand for et søgsmål anlagt i henhold til vedtægtens artikel 91.
- 103 Følgelig bør Kommissionen gives medhold i appellen, og den appellerede dom ophæves, uden at der tages stilling til de andre anbringender, som Kommissionen har fremsat.

Om søgsmålet i første instans

- 104 Det fremgår af artikel 13, stk. 1, i bilag I til statuten for Domstolen, at Retten i tilfælde af, at den af Personaleretten truffe afgørelse ophæves, selv træffer afgørelse i sagen, hvis den er moden til påkendelse.
- 105 Da sagen i det foreliggende tilfælde er moden til påkendelse, træffer Retten endelig afgørelse i sagen.

Formaliteten

- 106 Det skal indledningsvis undersøges, om søgsmålet kan antages til realitetsbehandling, hvilket Kommissionen har bestridt.
- 107 I denne forbindelse bemærkes, at stævningen i henhold til artikel 21 i statuten for Domstolen bl.a. skal angive søgsmålets genstand og sagsøgerens påstande. Påstandene skal ifølge retspraksis desuden angives præcist og utvetydigt, idet Retten, såfremt dette ikke er tilfældet, risikerer at træffe afgørelse infra eller ultra petita med risiko for, at sagsøgtes rettigheder bliver tilsidesat (jf. kendelse af 13.4.2011, Planet mod Kommissionen, T-320/09, Sml., EU:T:2011:172, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis).
- 108 Fastlæggelsen af den anfægtede retsakt kan imidlertid fremgå indirekte af stævningens angivelser og argumentation i sin helhed. Det er ligeledes blevet fastslået, at et søgsmål, der formelt er rettet mod en retsakt, som er led i en række retsakter, der udgør en helhed, om nødvendigt kan betragtes som rettet også mod de øvrige retsakter (jf. kendelse Planet mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 107, EU:T:2011:172, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).

- 109 I det foreliggende tilfælde vedrører påstandene i det søgsmål, som Marco Verile og Anduela Gjergji anlagde ved Personaleretten, de nye forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, som Kommissionen fremsendte til dem. Det fremgår imidlertid af de betragtninger, der er anført i forbindelse med behandlingen af det første anbringende i Kommissionens appel, at disse forslag ikke udgør akter, der indeholder et klagepunkt. Følgelig må påstande om annullation af sådanne forslag forkastes.
- 110 Imidlertid er det ubestridt mellem parterne, at Marco Verile og Anduela Gjergji gav deres samtykke til fortsættelse af proceduren til overførsel af de pensionsrettigheder, som de havde optjent inden deres indtræden i tjenesten, ved tilkendegivelse af, at de accepterede de nye forslag, således som Kommissionen havde anmodet om.
- 111 Det fremgår af Kommissionens svar på de spørgsmål, som Retten har stillet den, og af de dokumenter, som Kommissionen har fremlagt på Rettens anmodning, at proceduren vedrørende overførsel af Marco Veriles og Anduela Gjergjis tidligere pensionsrettigheder rent faktisk fortsatte og blev gennemført.
- 112 Således blev den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som Marco Verile havde optjent i en luxembourgsk pensionskasse, modtaget af Kommissionen den 16. september 2011. Kommissionen har ligeledes fremlagt en skrivelse, som ikke er dateret, til Marco Verile, hvori han blev underrettet om, at den godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, som han blev tildelt i henhold til denne overførsel, var på syv år og ni måneder, således som det fremgik af såvel det første som det andet forslag, som var blevet fremsendt til ham (jf. præmis 3 og 4 ovenfor). Kommissionen har ligeledes fremlagt sagsakter, hvoraf fremgår, at den som et overskydende kapitalbeløb efter overførslen udbetalte ham et beløb, som var lidt højere end det beløb, der blev anført i det nye forslag, men som var meget mindre end det beløb, der blev oplyst i det første forslag.
- 113 Hvad angår Anduela Gjergji blev den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som hun havde optjent i en belgisk pensionskasse, modtaget af Kommissionen den 9. december 2011. Den 27. januar 2012 fremsendte Kommissionen en skrivelse til hende, hvori den underrettede hende om, at den godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, som hun var blevet tildelt i henhold til denne overførsel, var på fire år, ti måneder og sytten dage, hvilket svarer til det, som var anført i det nye forslag, som hun havde fået tilsendt (jf. præmis 6 ovenfor).
- 114 Under disse omstændigheder opstår spørgsmålet, om det af Marco Verile og Anduela Gjergji anlagte søgsmål for Personaleretten, som formelt er rettet mod de nye forslag, kan anses for reelt at vedrøre annullation af de afgørelser om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, der blev vedtaget for deres vedkommende efter overførslen til Unionens pensionsordning af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som de har optjent tidligere.
- 115 Adspurgt af Retten under retsmødet besvarede Marco Verile og Anduela Gjergji bekræftende på et spørgsmål om muligheden for en sådan ændring af den i deres søgsmål nedlagte annullationspåstand. Til gengæld var Kommissionen af den opfattelse, at en sådan ændring ikke var berettiget, for så vidt som den i søgsmålet nedlagte annullationspåstand klart vedrørte de nye forslag.
- 116 For så vidt angår Anduela Gjergji konstateres, at Kommissionens afgørelse om anerkendelse af godskrivningen af pensionsgivende tjenesteår efter overførslen af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som hun har optjent inden hendes indtræden i tjenesten, nødvendigvis må anses for vedtaget efter datoen (den 2.12.2011) for anlæggelsen af sagen for Personaleretten.
- 117 Denne afgørelse kunne nemlig først vedtages, efter at Kommissionen havde modtaget den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som Anduela Gjergji havde optjent i den belgiske pensionsordning. Kommissionen modtog imidlertid først denne kapital den 9. december 2011.

- 118 For så vidt angår Anduela Gjergji eksisterede der følgelig på tidspunktet for anlæggelse af søgsmålet for Personaleretten ingen afgørelse, som hun kunne anfægte ved et annullationssøgsmål. Vedtagelsen af en sådan afgørelse under retssagen er i denne forbindelse irrelevant (jf. i denne retning dom af 10.7.1990, Automec mod Kommissionen, T-64/89, Sml., EU:T:1990:42, præmis 69, og kendelse af 2.5.1997, Peugeot mod Kommissionen, T-90/96, Sml., EU:T:1997:63, præmis 38).
- 119 Det følger heraf, at søgsmålet for Personaleretten skal afvises, for så vidt som det er anlagt af Anduela Gjergji.
- 120 Hvad angår Marco Verile konstateres, at den nøjagtige dato for vedtagelsen af Kommissionens afgørelse om anerkendelse af godskrivningen af pensionsgivende tjenesteår i forbindelse med overførslen til Unionens pensionsordning af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har optjent i den luxembourgske ordning, ikke fremgår af Kommissionens svar på Rettens spørgsmål eller af de dokumenter, som Kommissionen har fremlagt.
- 121 I øvrigt har Kommissionen ikke fremlagt nogen kopi af denne afgørelse. Det er således ikke sikkert, at der findes en skriftlig aftale.
- 122 Retten kan imidlertid konkludere, at denne afgørelse blev vedtaget, inden der blev anlagt søgsmål ved Personaleretten.
- 123 Dels blev den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som Marco Verile havde optjent i den luxembourgske pensionsordning, nemlig modtaget af Kommissionen den 16. september 2011. I mangel af påstande eller oplysninger, som kan godtgøre en forsinkelse i forbindelse med vedtagelsen af afgørelsen om anerkendelse af godskrivningen af pensionsgivende tjenesteår efter denne overførsel, forekommer det rimeligt at antage, at denne afgørelse blev vedtaget kort efter denne overførsel.
- 124 Dels konstaterer Retten, at der blev påført et stempel med angivelsen »godkendelse og dato« på skrivelsen til Marco Verile, anført i præmis 112 ovenfor. Dette stempel indeholder en godkendelse fra sagens »Administrator« med angivelsen af datoen 28. november 2011 samt en godkendelse fra »Kontrol 1« med angivelse af datoen 1. december 2011. En rubrik i samme stempel med angivelsen »Kontrol 2« er overstreget, hvilket klart vidner om, at der ikke var planlagt en anden kontrol. Det er således muligt at konkludere, at forberedelsen af denne skrivelse blev afsluttet senest den 1. december 2011.
- 125 I den pågældende skrivelse underrettes Marco Verile desuden om, at »han fik tildelt« en periode på syv år og ni måneder i Unionens pensionsordning efter modtagelsen af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han havde optjent i den luxembourgske pensionsordning. Det fremgår således af den anvendte ordlyd, at afgørelsen om anerkendelse af godskrivning af pensionsgivende tjenesteår for så vidt angår Marco Verile allerede var blevet vedtaget på tidspunktet for affattelsen af denne skrivelse.
- 126 Det følger heraf, at der på tidspunktet for sagsanlægget for Personaleretten i forhold til Marco Verile allerede eksisterede en skrivelse om anerkendelse af godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, der kunne være genstand for et annullationssøgsmål.
- 127 I medfør af den ovenfor i præmis 108 nævnte retspraksis finder Retten, at annullationspåstanden i det for Personaleretten anlagte søgsmål, for så vidt som det blev anlagt af Marco Verile, skal fortolkes således, at der blev nedlagt påstand om annullation af afgørelsen om anerkendelse af godskrivning af pensionsgivende tjenesteår for hans vedkommende efter overførslen til Unionens pensionsordning af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har optjent i den luxembourgske ordning.

- 128 Det fremgår nemlig for det første af stævningens indhold og af samtlige de argumenter, der er fremført heri, at Marco Verile til syvende og sidst ville anfægte Kommissionens vurdering af de konsekvenser, som overførslen til Unionens pensionsordning af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har optjent i den luxembourgske ordning, ville få for ham.
- 129 Marco Verile var navnlig af den opfattelse, at beregningen af godskrivningen af de pensionsgivende tjenesteår, som han skulle have tillagt for denne overførsel, skulle foretages i medfør af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004, som var mere gunstige for ham, for så vidt som de medførte, at han i form af et overskydende kapitalbeløb efter overførslen ville få udbetalt et større beløb. I denne sammenhæng gjorde han gældende, at de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011, hvori det blev bestemt, at de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 fandt anvendelse på anmodninger om overførsel af pensionsrettigheder, som blev indgivet efter den 1. januar 2009, var ulovlige. Denne argumentation er helt klart relevant hvad angår en påstand om annullation af afgørelsen om anerkendelse af en godskrivning af pensionsgivende tjenesteår.
- 130 For det andet er ordlyden af det nye forslag, som blev fremsendt til Marco Verile, næsten identisk med ordlyden af den afgørelse om anerkendelse af godskrivningen af pensionsgivende tjenesteår, som blev vedtaget efter gennemførelsen af overførslen af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har optjent i den luxembourgske ordning. Der er kun en meget lille forskel mellem det overskydende kapitalbeløb, som er nævnt i forslaget, og det overskydende kapitalbeløb, som han rent faktisk fik udbetalt. Denne forskel forklares uden tvivl ved forskellen mellem det beløb, der blev taget hensyn til ved forberedelsen af forslaget, og det beløb, der rent faktisk blev overført, således som disse beløb fremgår af sagens akter.
- 131 Det kan således antages, at forslaget og den afgørelse, der blev vedtaget efter gennemførelsen af overførslen, udgør en helhed, jf. den ovenfor i præmis 108 nævnte retspraksis, således at et søgsmål, som formelt er anlagt til prøvelse af førstnævnte, ligeledes kan anses for at vedrøre sidstnævnte.
- 132 Denne læsning af stævningen er så meget desto mere begrundet, som, således som det fremgår af præmis 65-70 ovenfor, Rettens praksis ikke hidtil klart har sondret mellem et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, som ikke er en akt, der indeholder et klagepunkt, og afgørelsen om anerkendelse af godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, som udgør en sådan akt og kan være genstand for et annullationssøgsmål.
- 133 For det tredje bemærkes ligeledes, at ansættelsesmyndighedens adfærd har bidraget til, at Marco Verile var af den opfattelse, at han formelt skulle rette sit søgsmål mod det nye forslag og ikke mod den afgørelse om anerkendelse af godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, der blev vedtaget efter hans accept af dette forslag og gennemførelsen af overførslen af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har optjent tidligere.
- 134 Ansættelsesmyndigheden oplyste nemlig ikke Marco Verile om, at den klage, som han havde indgivet over det nye forslag, ikke vedrørte en akt, der gik ham imod (som er den eneste akt, der kan være genstand for en klage i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2), og at han skulle afvente vedtagelsen af en sådan akt med henblik på at anfægte denne ved en klage. Ansættelsesmyndigheden realitetsbehandlede og forkastede tværtimod Marco Veriles klage (jf. præmis 5 ovenfor), hvilket, set fra hans synspunkt, kun kunne udgøre et yderligere tegn på, at den i hans søgsmål indeholdte annullationspåstand formelt skulle rettes mod det nye forslag, som han havde anfægtet med sin klage.
- 135 I øvrigt konkluderer Retten, at kravene i vedtægtens artikel 91, stk. 2, hvorefter et annullationssøgsmål til prøvelse af en bebyrdende retsakt kun kan antages til påkendelse, hvis der for ansættelsesmyndigheden i forvejen er indbragt en klage efter vedtægtens artikel 90, stk. 2, over denne akt, og hvis denne klage har været genstand for en udtrykkelig eller stiltiende afvisning, i det foreliggende tilfælde er tilstrækkeligt overholdt.

- 136 Det er ganske vist korrekt, at Marco Veriles klage vedrørte det nye forslag og blev indgivet og forkastet før vedtagelsen af afgørelsen om anerkendelse af godskrivning af pensionsgivende tjenesteår for hans tidligere pensionsrettigheder, som blev overført til Unionens pensionsordning.
- 137 Imidlertid bemærkes for det første, at indholdet af sidstnævnte afgørelse, således som det fremgår af den skrivelse, der er nævnt i præmis 112 ovenfor, og af de øvrige dokumenter, som Kommissionen har fremlagt, næsten er det samme som indholdet af det nye forslag, der er omfattet af klagen; for det andet, at de af Marco Verile fremførte anbringender og klagepunkter, såvel i hans klage som i hans søgsmål, over det nye forslag af denne grund ligeledes vedrører afgørelsen; for det tredje, at ansættelsesmyndigheden i afgørelsen om afslaget på klagen undersøgte og forkastede alle disse klagepunkter, hvilket gør det muligt at konkludere, at myndighedens svar på en hypotetisk ny klage over afgørelsen om anerkendelse af godskrivning af pensionsgivende tjenesteår ville have været nøjagtigt det samme; endeligt for det fjerde, at ansættelsesmyndigheden ikke afviste Marco Veriles klage med den begrundelse, at den ikke vedrørte en akt, der indeholder et klagepunkt, men realitetsbehandlede og forkastede denne.
- 138 Under disse omstændigheder ville det være urimeligt og i strid med princippet om redelighed, hvis Kommissionen havde forlangt, at Marco Verile skulle indgive en ny klage over afgørelsen om anerkendelse af godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, inden han kunne anlægge et annulationsøgsmål til prøvelse af denne afgørelse.
- 139 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det for Personaleretten anlagte søgsmål, for så vidt som det er anlagt af Marco Verile, og for så vidt som der heri er nedlagt påstand om annulation af afgørelsen om anerkendelse af godskrivning af pensionsgivende tjenesteår for Marco Veriles vedkommende, skal antages til realitetsbehandling og undersøges for så vidt angår realiteten.

Om realiteten

- 140 Der er til støtte for søgsmålet for Personaleretten fremført tre anbringender. Det første anbringende vedrører en retlig fejl og tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten samt nærmere bestemt af overholdelsen af velerhvervede rettigheder, det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af en rimelig frist og af principperne om retssikkerhed og om beskyttelse af den berettigede forventning, og det tredje anbringende vedrører tilsidesættelse af principperne om ligebehandling, om forbud mod forskelsbehandling og om proportionalitet.
- 141 Marco Verile har med alle disse anbringender i det væsentlige gjort gældende, at anvendelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 på anmodninger om overførsel til Unionens pensionsordning af pensionsrettigheder optjent i en anden ordning, som er indgivet fra den 1. januar 2009, med andre ord på anmodninger om overførsel indgivet endog inden vedtagelsen og ikrafttrædelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 er ulovlig.
- 142 Anvendelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 på anmodninger om overførsel indgivet inden disse almindelige gennemførelsesbestemmelser ikrafttræden er fastsat i disses artikel 9, stk. 3 og 4. Artikel 9, stk. 3, sidste punktum, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 bestemmer, at de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004 fortsat finder anvendelse på »sager fra ansatte, hvis anmodning om overførsel i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i bilag VIII til vedtægten er blevet registreret før den [1. januar 2009]«. Første punktum i samme artikels stk. 4 bestemmer, at de »omregningskoefficienter (TrCoeff_x), der er fastsat i bilag 1, finder anvendelse med virkning fra den 1. januar 2009«. Sammenholdes disse to bestemmelser, fremgår det således, at overførslen til Unionens pensionsordning af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som den berørte har optjent i en anden ordning, hvis anmodningen om overførsel blev indgivet efter den 1. januar

2009 finder sted i overensstemmelse med de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 og ikke i overensstemmelse med de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004, som fortsat finder anvendelse på anmodninger indgivet før denne dato.

Om det første anbringende

- 143 Med henblik på at begrunde anvendelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 på de overførsler af pensionsrettigheder, som der blev anmodet om inden disse bestemmelser i krafttræden, henviste Kommissionen såvel i dens svar på Marco Veriles klage som under proceduren for Personaleretten til vedtagelsen af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1324/2008 af 18. december 2008 om tilpasning med virkning fra den 1. juli 2008 af bidraget fra De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte til pensionsordningen (EUT L 345, s. 17).
- 144 I henhold til artikel 2 i forordning nr. 1324/2008 fastsættes den rentesats, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 8 i bilag VIII til vedtægten samt i artikel 40, stk. 4, og artikel 110, stk. 3, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, med virkning fra den 1. januar 2009 til 3,1%.
- 145 Kommissionens påstand, således som den fremgår af dens svar på en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse for Personaleretten, er således, at eftersom de omregningskoefficienter, der er fastsat i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, »påvirkes direkte« af den rentesats, der er fastsat i artikel 8 i bilag VIII til vedtægten, indebærer den ændring af den sidstnævnte rentesats, der skete den 1. januar 2009 som følge af i krafttrædelsen af forordning nr. 1342/2008, »nødvendigvis« en ændring af de nævnte omregningskoefficienter på samme tidspunkt. De omregningskoefficienter, der var fastsat i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004, var således blevet »forældede« og havde fra den 1. januar 2009 ikke længere noget »retligt grundlag«, uanset om de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004 formelt blev ophævet (jf. den appellerede doms præmis 67).
- 146 Marco Verile har gjort gældende, at denne påstand er behæftet med en retlig fejl, eftersom der ikke tages hensyn til den i artikel 2 i forordning nr. 1324/2008 omhandlede rentesats ved den overførsel af pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten.
- 147 Dette argument skal tages til følge. Artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten henviser nemlig for så vidt angår omregningskoefficienter udelukkende til pensionsgivende tjenesteår af den overførte kapital til de almindelige gennemførelsesbestemmelser, der er vedtaget af hver institution i Unionen, og henviser ikke til den rentesats, der er omhandlet i forordning nr. 1324/2008.
- 148 Selv om en hensyntagen til denne rentesats med henblik på fastsættelsen af omregningskoefficienter ved anvendelsen af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten vil kunne forekomme logisk, endog nødvendig, for at sikre den en aktuarmæssig ligevægt af Unionens pensionsordning, ville dette kun kunne ske ved, at den pågældende institution ændrer de almindelige gennemførelsesbestemmelser til den førnævnte bestemmelse. Det kan ikke gøres gældende, at vedtagelsen af forordning nr. 1324/2008 i mangel af en sådan ændring er tilstrækkelig til at medføre, at de allerede gældende almindelige gennemførelsesbestemmelser bliver ugyldige, og til at forhindre en anvendelse af disse.
- 149 Af disse grunde og af de grunde, der er anført i den appellerede doms præmis 72-97, som Retten tiltræder, skal Kommissionens påstand som sammenfattet i præmis 145 ovenfor forkastes.
- 150 Imidlertid kan det ikke i modsætning til det af Marco Verile anførte accepteres, at Kommissionen ved i artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 at fastsætte, at de finder anvendelse på anmodninger om overførsel af pensionsrettigheder fra den 1. januar 2009, har tilsidesat de velerhvervede rettigheder hos dem, der, ligesom Marco Verile, inden vedtagelsen af de almindelige

gennemførelsesbestemmelser af 2011 havde indgivet en sådan anmodning, som endnu ikke var udmundet i en overførsel til Unionens pensionsordning af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som de har optjent i en anden ordning.

- 151 Som anført ovenfor i forbindelse med gennemgangen af Kommissionens første appelanbringende ændrer hverken fremsendelsen til den tjenestemand eller ansatte, som har indgivet en sådan anmodning, af et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår eller endnu mindre den blotte indgivelse af en sådan anmodning den berørtes retsstilling og har ikke bindende retsvirkninger. Følgelig havde en tjenestemand eller en ansat i Marco Veriles situation ikke velerhvervede rettigheder, som for hans vedkommende kunne tilsidesættes ved anvendelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011.
- 152 Det bemærkes, at ændringslove til en lovbestemmelse i mangel af modstående bestemmelse finder anvendelse på fremtidige virkninger af situationer, som er opstået, mens den tidligere lov var gældende. Der gælder kun noget andet for situationer, der er opstået og endeligt realiseret, mens den tidligere bestemmelse var gældende, som skaber velerhvervede rettigheder. En rettighed er velerhvervet, når dens retsstiftende forhold er opstået før lovændringen. Dette er imidlertid ikke tilfældet med en rettighed, hvis retsstiftende forhold ikke blev realiseret, mens den lov, som blev ændret, var gældende (jf. dom Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, præmis 94 ovenfor, EU:C:2008:767, præmis 61-63 og den deri nævnte retspraksis).
- 153 I det foreliggende tilfælde fremgår det imidlertid af præmis 39-41 ovenfor, at den berørte først erhverver en ret til at få en godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, når den kapital, der repræsenterer de rettigheder, som han har erhvervet i en anden ordning, er blevet overført til Unionens pensionsordning. For så vidt som hverken et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår, som fremsendes til en tjenestemand eller en ansat af dennes institution efter en anmodning om overførsel til Unionens pensionsordning af de pensionsrettigheder, som han havde optjent i en anden ordning, eller, så meget desto mere, den blotte indgivelse af en sådan anmodning ikke har bindende retsvirkninger, så længe den anmodede overførsel endnu ikke har fundet sted, er der følgelig i et sådant tilfælde tale om en »situation, der vil opstå« eller allerhøjest om en »situation, der er opstået uden imidlertid at være fuldstændigt konstitueret« som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 152 ovenfor. Under alle omstændigheder kan der ikke være tale om en situation, der er opstået og endeligt realiseret, mens den tidligere bestemmelse var gældende (jf. i denne retning dom Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, præmis 94 ovenfor, præmis 62).
- 154 Det følger heraf, at anvendelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 for så vidt angår en overførsel af de pensionsrettigheder, der er optjent i en anden pensionsordning, såsom Marco Veriles overførsel, som han anmodede om inden vedtagelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011, men som fandt sted efter disse bestemmelser i krafttræden, ikke er i strid med artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og ikke tilsidesætter den berørtes velerhvervede rettigheder.
- 155 Det følger af samtlige disse betragtninger, at det første anbringende er ubegrundet og bør forkastes.

Om det andet anbringende

- 156 Det andet anbringende vedrører tilsidesættelse af en rimelig frist og af principperne om retssikkerhed og om beskyttelse af den berettigede forventning.
- 157 Marco Verile har til støtte for dette anbringende gjort gældende, at det første forslag om pensionsgivende tjenesteår, som han fik tilsendt, blev tilbagetrukket af Kommissionen ét år efter, at han havde accepteret dette, hvilket er en tilsidesættelse af principperne om en rimelig frist og retssikkerhed.

- 158 Retssikkerhedsprincippet finder kun anvendelse på sådanne forhold, der foreligger i denne sag, såfremt Unionens bestemmelser omfatter forhold, som ligger forud for ikrafttrædelsen, hvilke forhold ikke foreligger i denne sag (jf. i denne retning dom af 11.7.2007, Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, T-58/05, Sml., EU:T:2007:218, præmis 60 og den deri nævnte retspraksis).
- 159 Hvad angår princippet om en rimelig frist bemærkes, at Marco Verile ansøgte om overførsel af de pensionsrettigheder, han havde optjent i den luxembourgske pensionsordning den 17. november 2009, men at overførslen først blev gennemført den 16. september 2011, da Kommissionen modtog den overførte kapital fra den luxembourgske pensionskasse. Ingen oplysninger giver anledning til at tro, at den luxembourgske pensionskasse er ansvarlig for denne betydelige forsinkelse (på næsten to år), eller at Marco Verile selv er ansvarlig herfor.
- 160 Selv hvis det antages, at forsinkelsen i forbindelse med behandlingen af Marco Veriles anmodning udgør en af Kommissionen begået tilsidesættelse af princippet om en rimelig frist, begrundes en sådan tilsidesættelse imidlertid ikke en anvendelse i forhold til Marco Verile af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004 i stedet for de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011, således som Marco Verile nærmere bestemt har nedlagt påstand om. Intet gør det nemlig muligt at konkludere, at en hurtigere behandling fra Kommissionens side af den af Marco Verile indgivne anmodning om overførsel af pensionsrettigheder ville have ført til en anvendelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004 for hans vedkommende, når overførslen af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han havde optjent i den luxembourgske ordning, havde fundet sted.
- 161 Som det fremgår af den kopi af en skrivelse, som blev udsendt den 17. september 2010 til samtlige ansatte i Kommissionen på Kommissionens intranet, og som indgår i sagsakterne i forbindelse med proceduren for Personaleretten, henlede Kommissionen tværtimod alle de berørtes opmærksomhed på, at de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, som skulle vedtages, ville finde anvendelse på alle anmodninger om overførsel af pensionsrettigheder, som var indgivet efter den 1. januar 2009. Kommissionen meddelte ligeledes de berørte, at de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser bl.a. ville tage hensyn til den rentesats, der var fastsat i forordning nr. 1324/2008.
- 162 Det fremgår ligeledes af denne skrivelse, at Kommissionen havde registreret et ret stort antal anmodninger om overførsel af pensionsrettigheder, over 10 000, i løbet af de måneder, der gik forud for udsendelsen af denne skrivelse, hvilket kan forklare det tidsforløb, der gik mellem Marco Veriles indgivelse af anmodningen om overførsel (den 17.11.2009) og fremsendelsen til denne af et første forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenesteår (den 5.5.2010).
- 163 Under disse omstændigheder kan det konkluderes, at en hurtigere behandling af Marco Veriles anmodning og af omkring 10 000 andre anmodninger indgivet i samme periode højst ville have fået Kommissionen til at indse nødvendigheden af at ændre de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten med henblik på at tage hensyn til vedtagelsen af forordning nr. 1324/2008 og således til at udsende den skrivelse, der er nævnt i præmis 161 ovenfor, på et tidligere tidspunkt og i givet fald til at vedtage de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser på et tidligere tidspunkt. En hurtigere behandling ville for Marco Veriles vedkommende derimod ikke have ført til vedtagelsen af en afgørelse om anerkendelse af pensionsgivende tjenesteår, som i hans tilfælde anvendte de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004.
- 164 Under disse omstændigheder er den påberåbte tilsidesættelse af en rimelig frist, såfremt denne godtgøres, irrelevant for Marco Veriles søgsmål.
- 165 Hvad endelig angår den påståede tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning bemærkes, at retten til at påberåbe sig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning omfatter enhver borger, hos hvem Unionens administration har givet anledning til

begrundede forhåbninger ved at afgive løfter i form af præcise, ubetingede og samstemmende oplysninger fra pålidelige og troværdige kilder. Derimod kan ingen påberåbe sig en tilsidesættelse af dette princip, når der ikke foreligger præcise løfter, som er afgivet til vedkommende af administrationen (jf. dom Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, præmis 158 ovenfor, EU:C:2008:767, præmis 96 og 97 og den deri nævnte retspraksis).

- 166 Marco Verile har gjort gældende, at det i det første forslag, som blev fremsendt til ham, var anført, at hvis der skulle ske ændringer i gennemførelsesbestemmelserne til artikel 11 i bilag VIII til vedtægten, »ville [det antal pensionsgivende tjenesteår], der blev tildelt efter overførslen, ikke blive nedsat« (præmis 88 i stævningen for Personaleretten).
- 167 Bortset fra den omstændighed, at dette første forslag blev tilbagetrukket inden overførslen fandt sted, og Marco Veriles retsstilling blev ændret, bemærkes imidlertid, at den af Marco Verile påberåbte sætning ikke kan forstås således, at Kommissionen forpligtede sig til at anvende de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004 på overførslen af Marco Veriles pensionsrettigheder. Den betyder blot, at en efterfølgende ændring af de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten, efter at overførslen har fundet sted, ikke vil have nogen konsekvenser for det antal pensionsgivende tjenesteår, der godskrives den berørte efter overførslen.
- 168 I forbindelse med redegørelsen for det foreliggende anbringende i stævningen nævner Marco Verile ligeledes forsikringer, som skulle være blevet givet til en anden tjenestemand, som ligeledes havde indgivet en anmodning om overførsel af pensionsrettigheder i samme periode som ham, hvorefter de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser ikke ville få indvirkning på hans situation.
- 169 I den ovenfor i præmis 161 nævnte skrivelse henvises desuden til »en uheldig skrivelse [...] af maj 2010«. Denne sidstnævnte skrivelse er ligeledes blevet fremlagt af Kommissionen for Personaleretten, efter anmodning fra sidstnævnte. Den er fra 5. maj 2010, og heri anføres bl.a., at de »ajourførte [almindelige gennemførelsesbestemmelser] træder i kraft den første dag i den måned, som efterfølger deres offentliggørelse i *Administrative Oplysninger*«, og at »de udelukkende vil finde anvendelse på nye anmodninger om overførsel, som registreres [...] fra denne dato«.
- 170 Selv hvis disse oplysninger anses for præcise forsikringer, som kan give anledning til en berettiget forventning hos adressaterne, må det udelukkes, at Marco Verile kan påberåbe sig denne forventning med henblik på at anfægte lovligheden af artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011, som bestemmer, at disse finder anvendelse i hans tilfælde. Borgerne kan nemlig ikke under henvisning til princippet om beskyttelsen af den berettigede forventning anfægte anvendelsen af en ny bestemmelse, navnlig ikke på et område, hvor lovgiver råder over et vidt skøn, som det i denne sag omhandlede (jf. i denne retning dom Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, præmis 94 ovenfor, EU:C:2008:767, præmis 91 og den deri nævnte retspraksis).
- 171 Det følger heraf, at det andet anbringende ligeledes bør forkastes.

Om det tredje anbringende

- 172 Marco Verile har til støtte for det tredje anbringende om tilsidesættelse af principperne om ligebehandling, om forbud mod forskelsbehandling og om proportionalitet for Personaleretten gjort gældende, at der ved fastsættelsen af, hvilke almindelige gennemførelsesbestemmelser der finder anvendelse, kun skulle tages hensyn til datoen for indgivelsen af anmodningen om overførsel af pensionsrettigheder. I mangel af en hensyntagen til denne dato som et objektivt element vil den skæbne, der reserveres en anmodning om overførsel, og de anvendelige parametre afhænge af den større eller mindre hurtighed, der udvises af de nationale myndigheder og den pågældende EU-institution i forbindelse med behandlingen af den pågældende anmodning.

- 173 I forbindelse med en af Personaleretten anordnet foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse blev Marco Verile forespurgt om, i forhold til hvilken kategori af tjenestemænd han anså sig for at være genstand for en forskelsbehandling, således som han gjorde gældende med det tredje anbringende.
- 174 Hertil svarede Marco Verile, at han anså sig for forskelsbehandlet i forhold til de tjenestemænd og ansatte, som havde indgivet en anmodning om overførsel af deres pensionsrettigheder i samme periode som den, hvori han havde indgivet sin egen anmodning, og for hvis vedkommende overførslen til Unionens pensionsordning af den kapital, der repræsenterede de pensionsrettigheder, som de havde optjent i den nationale ordning, allerede var blevet foretaget »på det tidspunkt, hvor Kommissionen traf afgørelse om at blokere alle overførselsprocedurer« som følge af, at deres nationale pensionsinstitutter havde behandlet deres sager hurtigere.
- 175 Kommissionen bekræftede nemlig over for Personaleretten, at for så vidt angår mindre end 300 anmodninger om overførsel af pensionsrettigheder indgivet efter den 1. januar 2009 var kapitalen allerede blevet udbetalt af den pågældende nationale pensionskasse og afgørelsen om anerkendelse af godskrivning af pensionsgivende tjenesteår allerede blevet truffet på grundlag af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004, da den blev opmærksom på nødvendigheden af på sådanne anmodninger at anvende omregningskoefficienter, der tog hensyn til den rentesats, der er fastsat i forordning nr. 1324/2008. Kommissionen var således af den opfattelse, at disse afgørelser var endelige og uigenkaldelige.
- 176 I denne forbindelse bemærkes, at der foreligger en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, der finder anvendelse på Unionens tjenestemandsret, når to persongrupper, hvis faktiske og retlige situation ikke adskiller sig væsentligt fra hinanden, behandles forskelligt, og en sådan forskelsbehandling ikke er objektivt begrundet. Lovgiver er ved vedtagelsen af bestemmelser, der bl.a. finder anvendelse på området for Unionens tjenestemandsret, forpligtet til at respektere det almindelige ligebehandlingsprincip (jf. dom Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, præmis 94 ovenfor, EU:C:2008:767, præmis 76 og 78 og den deri nævnte retspraksis).
- 177 Imidlertid bemærkes i det foreliggende tilfælde, at Kommissionen med vedtagelsen af artikel 9, stk. 3 og 4, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011, hvoraf følger en forskelsbehandling mellem tjenestemænd, som fik den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som de har optjent i en anden ordning, overført til Unionens ordning henholdsvis før og efter ikrafttrædelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011, ikke har tilsidesat et sådant princip, eftersom den forskellige behandling berører tjenestemænd, som ikke tilhører én og samme gruppe (jf. i denne retning og analogt dom Centeno Mediavilla m.fl. mod Kommissionen, præmis 94 ovenfor, EU:C:2008:767, præmis 79-81).
- 178 Marco Verile og de øvrige tjenestemænd, for hvis vedkommende der ikke var sket overførsel af den kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som de har optjent i en anden ordning, til Unionens pensionsordning på tidspunktet for ikrafttrædelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011, befinder sig nemlig ikke i samme retlige situation som de tjenestemænd, hvis pensionsrettigheder, som de havde optjent inden deres indtræden i tjenesten, allerede inden dette tidspunkt havde været genstand for en kapitaloverførsel til Unionens pensionsordning, og i forhold til hvilke der var blevet vedtaget en afgørelse om anerkendelse af en godskrivning af pensionsgivende tjenesteår i sidstnævnte ordning. Førstnævnte rådede endnu over pensionsrettighederne i en anden ordning, mens der for sidstnævntes vedkommende allerede var sket en kapitaloverførsel, som resulterede i et ophør af sådanne rettigheder og en tilsvarende anerkendelse af en godskrivning af pensionsgivende tjenesteår i Unionens pensionsordning.
- 179 En sådan forskellig behandling hviler desuden på et objektivt element, som er uafhængigt af Kommissionens vilje, dvs. hurtigheden af den pågældende eksterne pensionsordnings behandling af den berørtes anmodning om kapitaloverførsel.

180 Hvad angår proportionalitetsprincippet bemærkes blot, at det ikke har nogen forbindelse med de argumenter, der er sammenfattet ovenfor i præmis 172. Da Marco Verile ikke har fremført andre argumenter, kan det ikke konkluderes, at det nævnte princip i det foreliggende tilfælde er blevet tilsidesat.

181 Det følger heraf, at det tredje anbringende i søgsmålet for Personaleretten ligeledes skal forkastes, ligesom søgsmålet i sin helhed, for så vidt som det er anlagt af Marco Verile.

Sagens omkostninger

182 Ifølge artikel 211, stk. 2, i Rettens procesreglement træffer Retten, såfremt appellen tages til følge, og Retten selv afgør sagen, afgørelse om sagsomkostningerne.

183 I henhold til artikel 134, stk. 1, i samme procesreglement, der i henhold til procesreglementets artikel 211, stk. 1, finder anvendelse i retsforhandlingerne for Retten i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.

184 I henhold til samme procesreglements artikel 211, stk. 3, afholder institutionerne imidlertid i appelsager iværksat af disse selv deres egne udgifter.

185 I det foreliggende tilfælde, hvor Kommissionen har fået medhold i appellen, og søgsmålet for Personaleretten skal forkastes, bør der i medfør af de førnævnte bestemmelser træffes afgørelse om, at hver part bærer sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Appelafdelingen):

- 1) Den af Retten for EU-Personalesager (plenum) afsagte dom af 11. december 2013, Verile og Gjergji mod Kommissionen (sag F-130/11), ophæves.**
- 2) Europa-Kommissionen frifindes i det af Marco Verile og Anduela Gjergji anlagte søgsmål for Personaleretten i sag F-130/11.**
- 3) Marco Verile og Anduela Gjergji, på den ene side, og Kommissionen, på den anden side, bærer hver især deres egne omkostninger.**

Jaeger

Kanninen

Gratsias

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 13. oktober 2015.

Underskrifter